

דל"ז ע"ג שרף העלין . . שרף העיקרין . . שרף הפנין. ושם ושם: שרף הערלה. ירו' ערלה ספ"א דס"א סע"ב שרף פרי ושם: קמף בטל על ידי שרפו. שבת כ"ג: כל השרפין יפין לדיו ושרף קמף יפה מכולם ופי' התוספו' דיה כל השרפים: שרף דהכא הוא לחלוחית של אילן והביאו ראיה מנדה י': שירפה מצוי (עיי' עהבא אחיז) ומפסחי' ליט. עיי' לעיל אבל דש"י פי' שרף גומא ועיי' כשף אשר שם פי' רבינו רק כשף (בנו"ג קמף). ומכריתו' ו. הצרי אינו אלא שרף (הנוסף) מעצי הקמף יש ראיה לפירש"י כי שרף הוא גומא ועיי' פירש"י בכריתות שם. פסקית' רר"כ צד כ': תנחו' במדבר סי' מ"ז ותנחומא הישן שם סי' י"ט כ"ד פצ"ד במד"ר פי' הגרף הזה"י אינו מספיק לצאת עד שמשפין אותו ופי' כשרף הנוסף מעצי הקמף וברגע החלו לצאת מן העץ ממהרים לקבלו בספוג לבל תלך טפה אחת לאכרון מרוב יקרו — ובל"ע שרף פי' Harz, Gumi. ותרג' צרי (בראשית ל"ז, כ"ה ות"י שם סי' י"א) שרף —

שרף (= שְׁרַפָּה מע' הקודם פי' לחלוחית הדם Blutfluss) בס"ק בנדה איזהו זקנה (" : זו שירפה מצוי פי' כבר התחילה לראות דם ממא וחזקתו מן הממא והבתולה אין שירפה מצוי. בוי"ק כ"ב זאת תהיה תורת (פס"י) והסיר ה' ממך כל חולי (דברים ז', פ"ז) זו שירפה — (א"ב נס זה מענין שקדם פי' לחות ודם ודעת רש"י הפך פי' הערוך בתולה שדמיה מהורים שרף מצוי מחמת בתולים. ומה שהביא בעל הערוך מויק"ר אין בנוסחאות) * [אח"י"ה וכן הבינו התוספות בשבת כ"ג. שירפה עיי' הקודם לזה. ובנו"ג בויק"ר והסיר ה' ממך כל חולי שלא יבאו חוליים עליך . . . בשם רב אמר . . . זו עין וכו' וכ"ה בבב"מ ק"ז רע"ב אמר רב זו עין וכו' בילק' עקב ר' תתמ"ט אבל בכ"י שם ה' פ' ור' זו עין הרע עיי' ד"ס במקומו] —

שָׁרַף (מע' שרף א' ע"ש) בס"ג דפ' כיצד מברכין (ברכות ס"ד) כל סעודה שאין בה שרף אינו סעודה פי' שרף שפסג' את המאכל שבמעשים.

(כ"ב כ"ט) אמר רב אחא בריה דרב איקא' משכחת לה כגון דעכרא בשועתא דנהרא'. פי' ששת הנהר'. כחלקלקות באפלה (ירמיה כ"ג, י"ב) תרג' (') כמשרועין בקבלא. שם האחד בוצץ ושם האחר סנה (שיא י"ד, ד') תרגום שום חדא משרועיתא ושום חדא מדרוכיהא. * [אח"י"ה וקצת דוגמאות של ע' הקודם שייכות לכאן וכן פי' במ"ב בקהל'ר ס"פ טוב ללכת שרע כדיבורא עיי' הקודם] —

שָׁרַף (מל"ע שרף כמו שָׁרַב בל"ס שָׁרַב כל"ר sorbere schlürfen פי' כמו גמא) כפ' אין מעמידין (ע"ז פ"ב מ"ה דף כ"ט) כהן שדעתו יפה שורפה חיה. כפ"ג דפ' סדר תעניות האלו (תענית כ"ד) אי שרף מר פינכא דדייטא'. בכריתות בגמ' דפ' דם (הנדה) [צ"ל שח"טה] (כ"ב) בשעה שהנשמה יוצאה משרף' פי' יושב הלכ מדם הבהמה ואותו דם הוי בכרת' ('). בר"ג דפ' ג' מינין (גזיר' ל"ז) אי דקא שרף [ליה] משרף. * [אח"י"ה ויפה פירש"י שנומע ואוכל וכו' וכן לועז בכריתות שם שרף הומ"ר = einschlürfen, humer וכ"ה ברש"י ברכות ס"ב. ד"ה שרף וכן פירש"י נשרוף בפסחי' כ"ה. בל"א ע"ש. וכן מפורש בירו' ע"ז פ"ב דמ"א ע"ד מה שורפה גמי לה ובשהש"ר פ' כי טובים אי' לנכון גמיעא לה. וממנו השם שָׁרַף כרכות מ"ד. כל סעודה שאין בה שרף' אינה סעודה ופי' רש"י תבשיל לח שיש בו מרק כמו (ע"ז ה"ל) שורפה חיה ע"כ ועיי' תבשיל. ורבינו מיהר לו ע' [בפני עצמו] —

שָׁרַף (מע' הקודם בל"ע שרף Soft, Ausschwitzung) בס"ג דפ' כל שעה (פסחים ל"ט) כל שיש לו שרף ופניו מכסיפין פי' כשתולש העשב יוצא ממנו לחה כחלב'. בס"ד במעשרות (מ"א) הפוצע זתים שיצא השרף פי' הדמע והשמרים. * [אח"י"ה ובפ"ט להרמב"ם במעשרו' השרף ר"ל שיצא הליחה הדומה לחלב ע"כ. ובג"ה בתוספת' פסחים ספ"א (כ') כל שיש לו שרף' (') יוצאין בו וכו'. ערלה פ"א מ"ז ע"ז ליה: גדה ח': ירוש' שביעית ספ"ז

(') וכ"ה בכ"י ש"ס ולפנינו בדפוס' ל"ז. (') וכן מוכח מפי' ר"ח ובכ"י ש"ס מינען כגון שהעבירה במים בשרעתא ובנו"ג דעברה בכ"י דרך שרעתא. (') הועתק מפי' ר"ח, ורש"י פי' כע' הקודם ע"ש. (') כ"ה בעיקרי התלמוד וברפ"ר. (') בנו"ג פינכא אחרית דריוסא ובכ"י ש"ס הדא-פינכא דריוסא וכ"ה ברש"י. (') בנו"ג משרף שרף ובהעתק רגב"ה משרף. (') הועתק מפי' רגב"ה. (') כ"ה בכ"י ש"ס וכ"ה בע' שרף ד' ובנו"ג שרף. (') ועיי' ג"כ פירש"י ופי' שרף לכן כחלב וקורין לו שרף (= Milchsaff, laitance). (') כ"ה בכ"י ובנו"ג שרף. (') בתנחומא הנדפס אי' חשבם וגי' ס"א השרף ועיקר הגי' השרף.